

Az 1950-56 között a politikai megkülönböztetés ismét jelentős szerephez jutott az egyetemi felvételnél. A jelentkezőket szülei és nagyszülei származása szerint osztályozták a következő kategóriákba: X (osztályellenség), egyéb (magánszektorban dolgozók, ügyvéd stb.), értelmiségi, paraszt és munkás. Az utolsó két kategóriába tartozó diákok előnyt élveztek, míg az első két kategória diákjai csaknem ki voltak zárva, függetlenül a középiskolai tanulmányi eredményeiktől. Sokan közülünk, akik a tudományok iránt érdeklődtünk, olyan technokrata családból származtunk, akik a politikától távol tartották magukat, ugyanakkor az idősebb szülők magasabb pozíciót töltöttek be a megelőző rendszer hierarchiájában – az is előfordult, hogy egyikünk ősei nemesi címet kaptak – így a megkülönböztetés minket alapjaiban érintett.

Neukomm Gyula, aki kiváló tanár és kiemelkedő egyéniség volt, szerkesztette ezekben az években a Középiskolai Matematikai Lapokat (róla Lukács Ottó is megemlékezik). Az Oktatási Minisztériumban dolgozott, amely – úgy tűnt – ebben az időben a diszkrimináció főhelye volt. Neukomm Gyulát nagyon tiszteltük mint a lap szerkesztőjét és pártfogónkat a Minisztériumban.

A Minisztérium döntése szerint a Rákosi Mátyás verseny (ez az akkori OKTV volt) nyertesei felvételi vizsga nélkül juthattak be az egyetemre, függetlenül a fent említett osztályozástól. „Neukomm tata”, ahogy mi egymás között neveztük őt, nagyon hatékonyan harcolt másokkal együtt, többek között Vermes Miklóssal, hogy a Bolyai János Matematikai Társulat és az Eötvös Loránd Fizikai Társulat által szervezett versenyek győzteseire kiterjessze ezt a különleges bánásmódot. Sikeres harcuknak eredményeként a versenyek első tíz helyezettjére kiterjesztették ezt az előnyt. Arra is tettek erőfeszítéseket, hogy a Középiskolai Matematikai Lapok feladatversenyének legjobb megoldói is bejuthassanak az egyetemekre felvételi nélkül.

Nagy megtiszteltetés emlékezni a lap szerkesztőjére, aki mindig korrekt és emberi módon viselkedett egy parancsuralmi rendszer ideje alatt, és aki sikeresen segített sokunkat, hogy folytathassuk tanulmányainkat anélkül, hogy el kellett volna hagynunk az országot az 1956-os forradalom után.